

NOVÉNA

K BLAHO SLAVENEJ ALFONZE MÁRII

za záchranu nesmrteľných duší

ŽIVOT BLAHO SLAVENEJ ALFONZY MÁRIE EPPINGEROVEJ

Alžbeta EPPINGEROVÁ sa narodila 9. septembra 1814 v Niederbronne les Bains, v malom mestečku na severe Alsaska, kde žila protestantská a katolícka komunita. Nasledujúci deň bola pokrstená ako prvá z 11 detí, narodených mladému páru skromných roľníkov.

Ako dieťa a dospievajúca, aj keď bola krehkého zdravia, poznala tradičné podmienky chudobnej rodiny: vykonávala domáce práce i na poli a zastávala úlohu najstaršieho dieťaťa v rodine. Alžbeta bola vnímavá na náboženské vzdelávanie a bola hlboko poznačená kresťanskými postojmi a presvedčením svojej rodiny. Už ako dieťa prejavovala túžbu poznať Boha, mala chuť stále sa modliť, cítila príťažlivosť k Eucharistii a nachádzala zmysel v tajomstve kríža. Počas prípravy na prvé sväté prijímanie pocítila túžbu zasvätiť svoj život jednému dňa Bohu v rehoľnom stave. Toto želanie predostrela svojim rodičom ako šesťnásťročná. Tí však nemohli jej žiadosti vyhovieť pre ťažké rodinné podmienky. Aj keď Alžbeta prešla duchovnou krízou, ktorá oslabil jej zdravie, nezmenila sa jej túžba zasvätiť sa Bohu. Naopak, tá v nej bola stále živšia.

Alžbeta počas svojich mystických skúseností, o ktorých hovorila so svojim spovedníkom, v modlitbe spoznala, že má sama založiť kongregáciu. Tento plán realizovala v roku 1849 pod vedením biskupa Rassa, ktorý sestru Alfonzu vymenoval za predstavenú novej Kongregácie „*Dcér Božského Vykupiteľa*“.

Kongregácia bola založená k úcte Božského Srdca Ježišovho a Najsvätejšieho Srdca Panny Márie a mala si ich „uctiť napodobňovaním ich dobročinnosti voči všetkým núdnym“, a to starostlivosťou o chorých v ich príbytkoch, vnímavosťou na všetky situácie ľudskej núdze, prítomnosťou pri umierajúcich bez rozdielu vierovyznania. Kongregácia sa potom rýchlo rozvinula a rozšírila do diecéz v Nemecku - vo Würzburgu, Mníchove, Mainzi, v Rakúsku vo Viedni a v Maďarsku v Šoprone.

Matka Alfonza Mária, zakladateľka Kongregácie sestier Najsvätejšieho Spasiteľa (takto bol neskôr zmenený oficiálny názov kongregácie), sa neúnavne rozdávala svojim dcéram a chudobným a išla na periférie, aby sa skláňala k utrpeniu ľudí. Vyčerpaná a vážne chorá odovzdala posledný výdych svojmu Stvoriteľovi 31. júla 1867 v 53. roku života.

Život blahoslavenej Alfonzy Márie je výrečným svedectvom činnosti Ducha Svätého, ktorý koná zázraky v srdciach tých, ktorí, podobne ako Panna Mária, sú plne otvorení jeho konaniu. Príklad, ktorý nám matka Alfonza Mária dáva, je výzvou, aby sme naplno ohlasovali Pánovo evanjelium ľuďom dnešnej doby. V túžbe po Bohu a duchovnosti, ktoré sú dnes tak veľmi potrebné, nachádzame v posolstve matky Alfonzy Márie pokoj a pevnú oporu pre náš život, aby sme zostali verní Kristovi a jeho Cirkvi.

PREČO SA MODLIŤ DEVÄŤ DNÍ?

PREČO SA MODLIŤ NOVÉNU?

Slovo novéna pochádza z latinského *novem*, čo znamená deväť. Jej zástancovia hovoria, že táto prax vznikla, keď Ježiš v deň svojho vystúpenia do neba nariadil deväť dní modlitieb. Skutky apoštolov nám pripomínajú obdobie po Kristovom nanebovstúpení, keď sa apoštolí na jeho príkaz vrátili do hornej siene a zotrvali na modlitbách v jednoduchom spoločenstve, ktoré bolo prvým jadrom Cirkvi (porov. *Sk* 1, 12 - 14): „*Prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie. Títo všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi*“ (*Sk* 1, 4. 14). Učeníci sa modlili deväť dní a na desiaty - na Turíce - prijali Ducha Svätého.

Cirkev každý rok po Nanebovstúpení prežíva túto prvú novénu - novénu k Duchu Svätému. Apoštolí zhromaždení v hornej sieni s Kristovou matkou sa modlia za naplnenie prisľubu, ktorý im dal vzkriesený Kristus. „*Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami*“ (*Sk* 1, 8). Táto prvá apoštolská novéna k Duchu Svätému je vzorom každoročného slávenia v Cirkvi: *Veni, Creator Spiritus!* „*Príď, Duchu Svätý, tvorivý, príď svojich verných navštíviť; naplň nám srdcia milosťou, ktoré si stvoril múdrosťou...*“

Táto novéna k blahoslavenej Alfonze Márii je naliehavou prosbou za záchranu nesmrteľných duší, keď takto prosila Pána: „*Môj Božský Ženích, nechcem svoju česť a úctu; chcem výlučne tvoju česť a spásu duší.*“ Sestrám vrelo odporúčala: „*Neváhajte, využite každý okamih, ak ide o záchranu duše. Ako možno váhať objasť kríž a dať sa naň úplne pribiť, keď odmenou nám má byť večnosť?*“

1. deň

VEĽKOSŤ HRIECHU

„*Ide o záchranu duší, ktoré potom Ježiš Božský Spasiteľ vykúpi.*“

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

V Evanjeliu podľa svätého Matúša čítame: „*Keď sedel v dome za stolom, prišli mnohí mýtnici a hriešnici a stolovali s ním a s jeho učeníkmi. Keď to videli farizeji, hovorili jeho učeníkom: ‚Prečo váš učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?‘ On to začul a povedal: ‚Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Choďte a naučte sa, čo to znamená: »Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.« Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov*“ (*Mt* 9, 10 - 13).

„*Koreň všetkých hriechov je v srdci človeka. Druhy hriechov a ich veľkosť sa hodnotia najmä podľa ich predmetu*“ (*KKC* 1873).

Musíme si uvedomiť veľkosť Božieho daru, ktorý sme dostali vo sviatostiach uvádzania do kresťanského života, aby sme pochopili, do akej miery je hriech neprípustný pre toho, kto si obliekol Krista. Ale apoštol svätý Ján tiež píše: „*Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda* (1 *Jn* 1, 8). A sám Pán nás naučil modliť sa: ‚Odpusť nám naše

hriechy' (Lk 11, 4), pričom spojil vzájomné odpustenie našich previnení s odpustením, ktorým Boh odpustí naše hriechy" (KKC 1425).

Prečo prišiel Ježiš na tento svet? Aký vzťah má k nám - hriešnikom? Hlavným poslaním, ktoré Ježiš dostal od Otca, je hľadať hriešnikov. Je poslaný, aby pomohol obnoviť a nadviazať vzťahy človeka s Bohom.

Blahoslavená Alfonza Mária ešte ako malá Alžbeta sa pýta: „Prečo ukrižovali nášho Spasiteľa?" Matka jej odpovedá: „Urobili to naše hriechy"

Na jej otázku: „A čo je to hriech?“, odpovedá jej matka rečou, ktorá je prispôsobená chápaniu malého dievčatka, že hriech spočíva v urážke Boha. Na to Alžbeta s rozhodnosťou odpovedá: „Potom nikdy nechcem spáchať hriech.“ Vďaka rozjímaniu nad umučením Ježiša Alžbeta čoraz lepšie chápe závažnosť hriechu. Utrpenie Ježiša pri bičovaní a ukrižovaní je vysoká cena, ktorú zaplatil, aby nás vykúpil z hriechu.

Preto blahoslavená Alfonza Mária radí: „Všetku svoju dôveru vkladajme iba v Boha; od neho očakávame a dúfame vo všetko: nikdy neuverme, že nás opustí. Čo Boh robí, je vždy pre nás najlepšie, pretože nemôže dopustiť nič, čo by nám bolo na škodu.“

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

2. deň

ODPOR VOČI HRIECHU, SNAHA O DOKONALOSŤ

„Ponáhľajte sa ku krížu!“

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

Svätý Lukáš v evanjeliu hovorí: „Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo“ (Lk 19, 10). „Proces návratu k Bohu, nazvaný obrátenie a ľútosť, zahŕňa v sebe bolesť nad spáchanými hriechmi a odpor voči nim, ako aj pevné predsavzatie v budúcnosti viac nehrešiť. Obrátenie sa teda týka minulosti i budúcnosti; živí sa nádejou na Božie milosrdenstvo“ (KKC 1490). Čo je prioritou Ježiša? Duša a odpustenie hriechov. Tomu dáva prednosť. Až potom uzdravuje telo. Základom je Ježišova odpúšťajúca láska a milosrdenstvo. On je Spasiteľ a Vykupiteľ.

Blahoslavená Alfonza Mária už veľmi skoro rozjímalala nad umučením nášho Pána a mala mimoriadne živý odpor voči hriechu. Bola príkladom vnútorného života a pokánia, nikdy neprestala poslúchať Boha a jeho zástupcov, nechala sa viesť Pánom, akoby ju držal za ruku, aby v mene lásky Božského Vykupiteľa k ľuďom budovala most lásky k chudobným, chorým, sirotám a zarmúteným. Alžbetin život ukazuje, ako chápe, že hriech je konanie namierené proti Božej vôli a nehodí sa k človeku, ktorý sa usiluje páčiť sa Bohu. Pevne si zaumieňuje vždy poslúchať svoju matku, aj keď inklinuje ku konaniu podľa svojej vôle. Hovorí: „Odvtedy vo mne každým dňom rástla túžba dozvedieť sa, čomu sa človek musí vyhnúť, aby neurazil Boha“. Pre účinnejší boj proti hriechu Alžbete napadne, že si odoprie niektoré veci.

Blahoslavená Alfonza Mária sestrám radí: „Utrpenia budete prežívať vždy. Cesta na Kalváriu je vašou cestou. Musíme ísť na Kalváriu, aby sme prišli do neba. Ako možno váhať objat' kríž a dať sa naň úplne pribiť, keď odmenou nám má byť večnosť? Uvedomme si, že kríž, jedine kríž vedie do neba. Iba utrpenia vám otvoria cestu do neba“.

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

3. deň

BOJ PROTI HRIECHU - ZÁCHRANA HRIEŠNIKA

„Večná spása človeka je najdôležitejšou záležitosťou.“

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

Z evanjelia svätého Lukáša: „Keď videl ich vieru, povedal: ‚Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy.‘ Tu zákonníci a farizeji začali uvažovať: ‚...Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?‘ Keďže Ježiš poznal ich myšlienky, povedal im: ‚Čo je ľahšie povedať: ‚Odpúšťajú sa ti hriechy, alebo povedať: ‚Vstaň a choď?‘ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy.‘“ (Lk 5, 20 - 24).

„Predmetom prvých troch prosieb modlitby ‚Otče náš‘ je Otcova sláva: posvätenie jeho mena, príchod Kráľovstva a plnenie Božej vôle. Ďalšie štyri mu predkladajú naše túžby: tieto prosby sa týkajú nášho života s cieľom udržať ho pokrmom alebo ho uzdravovať z hriechu a vzťahujú sa na náš boj o víťazstvo dobra nad zlom“ (KKC 2857).

Pravidelná spoveď z našich všedných hriechov nám pomáha formovať si svedomie, bojovať proti nezriadeným náklonnostiam, nechať sa vyličiť Kristom a robiť pokroky v živote podľa Ducha. Keď touto sviatosťou častejšie prijímame dar Otcovho milosrdenstva, pobáda nás to, aby sme boli milosrdní ako on: „Kto vyznáva svoje hriechy a obviňuje sa zo svojich hriechov, už spolupracuje s Bohom. Boh ťa obviňuje z tvojich hriechov; ak sa obviňuješ aj ty, pridávaš sa k Bohu. Človek a hriešnik sú akoby dve skutočnosti. Keď počuješ ‚človek‘, urobil ho Boh, keď počuješ ‚hriešnik‘, urobil ho sám človek. Znič, čo si urobil ty, aby Boh spasil to, čo urobil on. Keď sa ti začína nepáčiť, čo si urobil, vtedy sa začínajú tvoje dobré skutky, lebo sa obviňuješ zo svojich zlých skutkov.

Začiatkom dobrých skutkov je vyznanie zlých skutkov“ (KKC 1458).

Ježiš nevyhľadáva chorých. Tí k nemu prichádzajú sami alebo ich k nemu donesú. Keď mu spustia chorého cez strechu, on ho neuzdraví, ale hovorí mu: „Odpúšťajú sa ti hriechy“ (Lk 5, 21). Teraz uvažujme, ako sa Ježiš správa voči hriešnikom: Vyhľadáva ich, neváha ísť kvôli nim aj do spoločnosti, prisadnúť si k nim, ísť za nimi na púšť. Prichádza k nim s odpustením a stoluje s nimi. „Ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (Rim 8, 39), keď odsúdime hriech a budeme milovať hriešnika.

Blahoslavená Alfonza Mária sa veľmi skoro snažila bojovať proti hriechu. Stále viac túžila Boha milovať a neurážať ho. Jej vnímavosť na hriech bola stále jemnejšia. Vždy sa považovala za nástroj Božieho milosrdenstva; pracovala, aby všetkým ukázala dobrotu Boha Otca a aby bolo jeho meno oslávené; aby sa mu mohla úplne darovať, túžila poznať a pochopiť Božiu vôľu; spolu s ukrižovaným Kristom sa aj ona obetovala za spásu duší.

Neprosí Boha len o odpustenie svojich hriechov. Novým prvkom je skutočnosť, že je veľmi vnímavá na hriechy iných: Trýznili ju mnohé urážky Boha. Keď videla nevďačnosť ľudí voči Bohu, ktorý ich tak veľmi miloval, že za nich položil svoj život, spôsobovalo jej to bolesť a horko plakala. Často opakuje: „Milujem hriešnikov ako Božie deti a svojich bratov. Dala by som svoju krv a život za ich záchranu. Modlite sa často za obrátenie hriešnikov, modlite sa s dôverou. Boh neodmietne vaše prosby. Vedzte, že Božie milosrdenstvo nemá hraníc.“

Modlí sa za milosť ľútosti a obrátenia pre kňazov, ktorí vedú život nedôstojný ich stavu. I keď trpí pre ich hriechy, cíti k nim lásku. Keď sa jej farár Busson pýta na jej pocity pri hriešnikoch, najmä pri tých, ktorí bojujú so zahanbujúcimi vášňami, odpovedá: „Nedokážem vám ani povedať, ako veľmi mi je ich ľúto. Cítim k nim lásku. Ich hriechy miznú pred mojimi očami, vidím v nich len Božie stvorenie, predmet lásky môjho Božského Ženicha. Milujem ich ako jeho deti, ako mojich bratov a sestry. Rada by som vyliala svoju krv a dala svoj život za ich spásu.“ Sestry povzbudzuje: „Boh si vás vyvolil za nástroje na obrátenie hriešnikov; ďakujte mu za túto milosť, ktorú ste si nezaslúžili“.

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

4. deň

UTRPENIE ZA HRIECH

„Rozjímajte, pre koho a prečo zomrel Boží Syn.“

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

Evanjelista Ján píše: „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nık, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16).

„Človek Starého zákona prežíva chorobu pred Božou tvárou. Pred Bohom roní slzy nad svojou chorobou a od neho, Pána života a smrti, si úpenlivo vyprosuje uzdravenie. Choroba sa stáva cestou k obráteniu a Božím odpustením sa začína uzdravenie. Izrael nadobúda skúsenosť, že choroba je tajomným spôsobom spojená s hriechom a zlom, a že vernosť Bohu podľa jeho Zákona navracia život: ...lebo ja, Pán, som tvoj lekár (Ex 15, 26). Prorok Izaiáš tuší, že utrpenie môže mať aj vykupiteľský význam za hriechy iných“ (KKC 1502).

Utrpenie, pokánie a obeta sú pojmy, ktoré vyvolávajú v človeku negatívne pocity. Predsa so životom ľudí sú nerozlučne späté.

Blahoslavená Alfonza Mária v niektorých meditáciách vidí, ako hrozne musí Kristus trpieť pre hriechy niektorých osôb. To znamená, že Kristus naďalej trpí hriechmi ľudí. Preto

na otázku: Kedy konečne spoznáte svoje hriechy? Odpoveď: „Až potom, keď sa budete venovať rozjímaniu o Ježišovom utrpení:“

Podľa zhodnej mienky a skúsenosti svedkov blahoslavená Alfonza Mária mala nadprirodzené dary, dar poznať budúcnosť, preto ju volali „extatička z Niederbronnu“, ďalej mala dar rozlišovania duchov a dar rady. Preto zjednotená s ukrižovaným Kristom a odovzdaná jeho Božskému Srdcu obetovala sa za spásu duší. Pre seba nežiadala nič iné, len aby poznala, čo je Božia vôľa a nechala sa poslušne viesť Bohom, ktorý ju povolal k nezvyčajnej skúsenosti.

Modlila sa za zomierajúcich a za duše v očistci a tento postoj vštepovala aj svojim duchovným dcéram: „Kto prispeje k záchrane duše, zaisťuje si spásu svojej vlastnej duše. S radosťou znášajte a prijímajte, čo je vám nepríjemné, pretože tým môžete odčiniť veľké množstvo hriechov.“

Litánia k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

5. deň

STRETNUTIE HRIEŠNIKA S JEŽIŠOM - SVIATOSŤ ZMIERENIA

„Majte odvahu!“

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

Evanjelista Lukáš píše: „Šimon mu odpovedal: ‚Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete‘. Len čo to urobili, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali. Preto dali znamenie spoločníkom, čo boli na druhej lodi, aby im prišli pomôcť. Oni prišli a obidve loďky naplnili tak, že sa potápali. Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: ‚Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.‘“ (Lk 5, 5 - 8).

Správanie týchto osôb v evanjeliu nás možno zarazí a pýtame sa: Je normálne zdôrazňovať svoju nehodnosť? Človek predsa najradšej hovorí o svojich kvalitách, jedinečných vlastnostiach a profesionalite. Takto to hodnotíme my, ktorí máme tendenciu skrášľovať, vychvaľovať a zdôrazňovať svoje prednosti. Ale buďme úprimní, je to možné robiť aj pred Bohom? Iste nie! Boh nás lepšie pozná, ako sa poznáme my sami. On vidí aj do najtajnejších záhybov nášho srdca a pozná aj naše najväčšie tajomstvá. A najúžasnejšie na tom je, že aj napriek tomu nás povoláva takých, akí sme. Ako máme zareagovať na jeho ponuku? Otvoriť sa mu a uviesť si, že všetko, čo vieme alebo máme, je od neho. Krásne to vystihol svätý Pavol: „Ale z Božej milosti som tým, čím som, a jeho milosť nebola vo mne márna“ (1 Kor 15, 10).

„Sviatosť zmierenia s Bohom spôsobuje pravé duchovné vzkriesenie, prinavracia dôstojnosť a dobrá života Božích detí, z ktorých najvzácnejším je priateľstvo s Bohom“ (KKC 1468).

„Individuálna a úplná spoveď a rozhrešenie ostávajú jediným riadnym spôsobom, ktorým sa veriaci zmierujú s Bohom a s Cirkvou, ak od takej spovede neoslobodzuje fyzická alebo morálna nemožnosť? Má to svoje hlboké dôvody. V každej sviatosti pôsobí Kristus. Osobne sa obracia na každého hriešnika: ‚Synu, odpúšťajú sa ti hriechy‘ (Mk 2, 5); je lekárom skláňajúcim

sa ku každému chorému, ktorý ho potrebuje, aby ho uzdravil; zdvíha ho a znovu uvádza do bratského spoločenstva. Osobná spoveď je teda najvýraznejší spôsob zmierenia s Bohom a s Cirkvou“ (KKC 1484).

„Osobné a úplné vyznanie ťažkých hriechov, po ktorom nasleduje rozhrešenie, je jediným riadnym prostriedkom zmierenia s Bohom a s Cirkvou“ (KKC 1497).

Vo vysvetleniach **blahoslavenej Alfonzy Márie** čítame: „Vedomie, že Boha urážame hriechmi, za ktoré sme zodpovední, vyvoláva ľútosť. Tá sa dá vyjadriť priznaním chýb a úprimným oľutovaním. Môže viesť k odvážnemu prijatiu skúšok, ktoré chce Boh poslať, a k účasti na Kristovom utrpení.“

Sestrám ďalej dodáva odvalu: „Nech si o nás svet myslí čokoľvek, poďme, aby sme podali pomocnú ruku tým, čo upadli do otroctva zlého nepriateľa. Naša horlivosť má zahnať všetok strach i všetky ľudské ohľady, ak ide o spásu jednej duše. Aká útecha a radosť pre vás, deti moje, keď vám Boh v nebi ukáže, ktoré duše ste získali vašim nočným bdením, opatrovaním a obetavosťou.“

V odkaze blahoslavenej Alfonzy Márie Božia česť a spása duší sú spojené podobne, ako je spojená láska k Bohu a láska k blížnemu. Spása blížneho je - podľa jej osobnej skúsenosti spásou celého človeka, počnúc jeho slabosťami, jeho tak duchovnými, ako aj fyzickými chorobami. Choroba a opustenosť sú privilegovaným okamihom, aby do duše človeka mohla preniknúť spasiteľná milosť. Milovala chorých chudobných, predovšetkým chudobné deti, milovala hriešnikov; všetkých chcela priviesť k Bohu Spasiteľovi.

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

6. deň

RADOSŤ NAD HRIEŠNIKOM

„Pri pohľade na zomierajúceho Spasiteľa spoznáte cenu duší.“

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

V evanjeliu svätého Jána čítame: „[Ježiš] si sadol a učil ich. Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali mu: ‚Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty?‘ Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamril sa a povedal im: ‚Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.‘ A znovu sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, jeden po druhom - počnúc staršími - sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku. Ježiš sa vzpriamril a opýtal sa jej: ‚Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?‘ Ona odpovedala: ‚Nik, Pane.‘ A Ježiš jej povedal: ‚Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!‘“ (Jn 8, 3 - 11).

„Ježiš pozýva hriešnikov k stolu Kráľovstva: ‚Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov‘ (Mk 2,17). Vyzýva ich, aby sa obrátili, lebo bez toho nie je možné vojsť

do Kráľovstva; slovom i skutkom im však ukazuje bezhraničné milosrdenstvo svojho Otca voči nim a nesmiernu radosť v nebi... „nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie“ (Lk 15, 7). Vrcholným dôkazom tejto lásky bude obeta jeho vlastného života „na odpustenie hriechov (Mt 26, 28)“ (KKC 545).

Ježiš citlivo čaká, aby nás oslobodil od každého hriechu. Je realista, nie je naivný. Pred Židmi neponížil ženu, ktorú mu predviedli, ani ju nezahanbil. Boh neľutuje žiadnu námahu, aby našiel hriešnika. To je jednoducho Ježiš, on nás neponíži, nezahanbí.

On čaká, aby nás naučil, že sami odsúdime hriech, sami ho znenávidíme a prinavrátí nám to radosť Božích detí. Božia odpúšťajúca láska je väčšia než náš hriech.

Blahoslavená Alfonza Mária prosí: „Môj Ježiš, daj všetkým poznať svoju lásku a svoju otcovskú starostlivosť, predovšetkým však svojim služobníkom oltára, spovedníkom a kňazom, ktorým si zveril vedenie duší

V chorobe, v urážkach, v trápení a v okamihoch duchovnej suchopárnosti bola trpezlivá, vždy sa ako dieťa zverovala do Božích rúk. Takto zápasila a svoje sestry učila, ako majú zahnať Zlého. Táto čnosť sa u blahoslavenej Alfonzy Márie prejavovala najmä vtedy, keď išlo o Božiu slávu a o spásu duší, o túžbu, aby sa jeho meno rozšírilo po celej zemi. Bola vytrvalá a pomáhala jej sila vôle.

O svojom srdci počas extázy poznamenáva: „Je vždy naplnené nežnou láskou k Bohu a k ľuďom. Necítim už ani rozhorčenie nad hriešnikmi. Súcit, ohľad, želanie, aby sa obrátili a aby im bolo odpustené - mám len tieto pocity.“ Pokiaľ ide o to, čo cíti po extáze, Alžbeta odpovedá: „Vždy je to pocit lásky, radosti a vďačnosti Bohu, často neuveriteľné šťastie a niekedy silná, dokonca prudká bolesť, keď vidím môjho Božského Ženícha trpieť, alebo keď on chce, aby som utrpením zadostučinila za hriechy všetkých ľudí, alebo zvlášť niektorých.“

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

7. deň

BOH ZABÚDA NA NAŠE HRIECHY

*„Božia sláva, plnenie Božej vôle a spása duší sú jediné myšlienky,
ktorými sa máme zaoberať.“*

BLAHOSLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

Evanjelista Lukáš hovorí: „Istý človek mal dvoch synov. Mladší z nich povedal otcovi: „Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi patrí“. A on im rozdelil majetok. O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral, odcestoval do ďalekého kraja a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u istého obyvateľa tej krajiny a on ho poslal na svoje hospodárstvo svine pásť. I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával.

Vstúpil teda do seba a povedal si: „Koľko nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhršil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa твоjím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov“ (Lk 15, 11 - 19).

Ako sa správa otec, keď pozoruje návrat svojho márnotravného syna? Ako prvé si nechystá výčitky, ale prejavuje radosť a zabúda na hriechy svojho syna. Radosť je Božia vlastnosť, lebo je nezištná a čistá. Znakom toho je, že keď syn začal vyznanie, otec ho prerušil, čo jasne ukazuje, že Boh je vždy pripravený odpustiť, zabudnúť a znova sa s nami radovať. Dôležité je len, aby sme my o to stáli. V konečnom dôsledku aj toto podobenstvo nám prináša poznanie, že obrátenie každého človeka, každého z nás, sa deje s Božou pomocou, že Otec vždy vstupuje do tohto duchovného procesu, ktorý má vyústiť do spoločnej radosti nad záchranou a novým životom. Prežívať radosť zo záchranu nesmrteľnej duše. Vieme sa navzájom z toho ako bratia a sestry tešiť? Vieme sa tešiť, keď sa blížnemu niečo podarí?

„Dynamiku obrátenia a pokánia vynikajúco opísal Ježiš v podobenstve o márnotravnom synovi, ktorého stredobodom je milosrdný otec (Lk 15, 11 - 24): očarenie klamlivou slobodou, opustenie otcovského domu; krajná bieda, v ktorej sa syn nájde, keď premárnil svoj majetok; hlboké poníženie, keď sa vidí donútený pásť svine, a ešte horšie, keď túži nasýtiť sa strukmi, čo žrali svine; uvažovanie nad tým, čo stratil; ľútosť a rozhodnutie priznať pred otcem svoju vinu; návrat; veľkodušné otcovo prijatie; otcova radosť - to sú charakteristické momenty procesu obrátenia. Jedine Kristovo srdce, ktoré pozná hĺbku lásky svojho Otca, mohlo nám zjaviť priepasť jeho milosrdenstva takýmto jednoduchým a krásnym spôsobom“ (KKC 1439).

Blahoslavená Alfonza Mária je nositeľkou veľkej dôvery, vždy založenej na nekonečnom milosrdenstve Vykupiteľa, keď s istotou dodáva: „Pokračujte v modlitbe za obrátenie hriešnikov, odporúčajte ich predovšetkým Božej Matke. Vaše modlitby budú vyslyšané.“ Zároveň vyzýva k nádeji, najmä tých, ktorí trpia, ktorí pochybujú, sú chorí, chudobní a hlavne hriešnici. Mnohí návštevníci svedčili o tom, že im hovorila o milosrdenstve a добрote Boha, ktoré sa hlboko dotkli ich srdc. Chce priniesť túto najvyššiu nádej na lôžko toho, kto zomiera a povedať mu, že Boh ho vidí ako Otec.

Preto blahoslavená Alfonza Mária radí: „S radosťou znášajte a prijímajte, čo je vám nepríjemné, pretože tým môžete odčiniť veľké množstvo hriechov. Nech by boli hriechy akokoľvek veľké, pri nohách Panny Márie nájdeme Božie odpustenie. Keby sme sa proti Bohu previnili, Panna Mária nám vždy sprostredkuje milosť a bude pri nás stáť a potešovať nás predovšetkým v hodine smrti. Šťastná smrť, aká si mierna a ľahká, keď je Panna Mária pri nás v poslednom boji. Tento boj nie je tvrdý a horký, ale milý a príjemný, pretože Mária stojí pri nás“

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

8. deň

PREMENA HRIEŠNIKA

„Neviete, že Boh všetko robí pre spásu duší?“

BLAHOŠLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

V evanjeliu svätého Lukáša čítame: „[Ježiš] vošiel do Jericha... a Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom a bol bohatý, zatúžil vidieť Ježiša. Vyšiel na planý figovník, aby ho uvidel, lebo práve tade mal ísť. Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: ‚Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!‘ On chytro zišiel a prijal ho s radosťou. Keď to videli, všetci šomrali: Vošiel k hriešnemu človekovi! ‘ Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: ‚Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.‘ Ježiš mu povedal: ‚Dnes prišla spása do tohto domu. Veď aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo‘“ (Lk 19, 1 - 10).

Túžba stretnúť a vidieť Ježiša je veľká. Túžba po rozhrešení je veľká v každom z nás a radi by sme počuli Ježiša povedať: „Dnes prišla spása do tvojho domu.“ Ježiš klope na dvere všetkých ľudských srdc. Klopal aj na to Zachejovo a on mu ho otvoril. To je sviatosť zmierenia, na ktorú môžeme mnohých pripraviť. Čím lepšie využijem čas a deň, tým lepšie sa budem chrániť pred hriechom. Nedám jednoducho šancu hriechu, aby ma nahlodal.

Blahoslavená Alfonza Mária pomerne skoro začína formulovať vlastné modlitby, aby vyjadrila svoje pocity strachu z hriechu, súcitu s trpiacim Kristom, túžby dosiahnuť dokonalosť a túžby po obrátení hriešnikov. Túžba mať podiel na Kristovom utrpení na odčinenie hriechov je veľká. Askézou, trpezlivosťou v chorobe a v skúškach chce zadosťučiniť za hriechy iných a konať pokánie za hriešnikov.

Sestrám odporúčala: „Často sa modlite za obrátenie hriešnikov, modlite sa s veľkou dôverou; Pán neodmietne vaše pokorné prosby. Ak vás aj hneď nevypočuje, nuž stáva sa to, aby vyskúšal vašu vytrvalosť v modlitbe, alebo aby týmto oddialením pripravil hriešnikovi milosť obrátenia. Neustávajte, modlite sa s dôverou. Ten, ktorý si nás vyvolil, a ten, ktorému sme venovali svoje srdce, je náš Boh, Všemocný, ktorému nič nie je nemožné a ktorý sľúbil dať nám, o čo ho prosíme. Nemôže nevyslyšať modlitbu, ktorou sa naňho s dôverou obraciame o spásu duší“

Blahoslavená Alfonza Mária sa takto modlila: „Môj Bože, dúfam, že skrze tvoju milosť získam odpustenie všetkých hriechov a po smrti večnú blaženosť. Lebo ty si to sľúbil, ty, ktorý si nekonečne mocný, verný, dobrý a milosrdný.“ A sestrám zdôrazňovala: „Majme pred očami predovšetkým Božiu česť, oslavu jeho mena a spásu duší. Nemáme túžiť po inom, než po milosti úplne sa podrobiť jeho vôli.“

Litánie k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

9. deň

EUCHARISTIA - POKRM HRIEŠNIKOV

„Eucharistia je pre mňa nenahraditeľná životná sila.“

BLAHOŠLAVENÁ ALFONZA MÁRIA

Svätý Ján píše: „Zástup zbadal, že tam nie je ani Ježiš, ani jeho učeníci. Preto aj oni nastúpili na loďky, prišli do Kafarnauma a hľadali Ježiša. Keď ho na druhom brehu mora našli, povedali mu: ‚Rabbi, kedy si sem prišiel?‘ Ježiš im odpovedal: ‚Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa. Nezháňajte sa za pomínutelným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečaťou/ Povedali mu: ‚Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?‘ Ježiš im odpovedal: ‚Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal/ Povedali mu: ‚Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo urobíš? Naši otcovia na púšti jedli mannu, ako je napísané: »Dal im jest' chlieb z neba.«' Ježiš im odvetil: Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba. Lebo Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život/ Povedali mu: ‚Pane, vždy nám dávaj taký chlieb' Ježiš im povedal: ‚Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť'“ (Jn 6, 24 - 35).

„V Eucharistii dáva Kristus to isté telo, ktoré vydal za nás na kríži, a tú istú krv, ktorú vylial za všetkých na odpustenie hriechov (Mt 26, 28)“ (KKC 1365).

Prijímanie nás odlučuje od hriechu. Kristovo telo, ktoré prijímame vo svätom prijímaní, „je obetované za nás“ a krv, ktorú pijeme, „je vyliala za všetkých na odpustenie hriechov“. Preto nás Eucharistia nemôže zjednotiť s Kristom bez toho, aby nás zároveň neočistila od hriechov, ktoré sme spáchali, a nechránila pred budúcimi hriechmi. „Vždy, keď [ho] prijímame, zvestujeme Pánovu smrť. Ak zvestujeme [jeho] smrť, zvestujeme odpustenie hriechov. Ak vždy, keď sa vylieva [jeho] krv, vylieva sa na odpustenie hriechov, musím ju stále prijímať, aby mi stále odpúšťala hriechy. Ja, ktorý stále pácham hriechy, musím mať stále liek“ (KKC 1393).

Blahoslavená Alfonza Mária cítila, že je nástrojom Božieho milosrdenstva a spolu s ukrižovaným Ježišom sa obetuje za hriešnikov a spásu duší. Túžila, aby všetci ľudia spoznali Božie milosrdenstvo a aby bolo oslávené jeho meno; pre seba nežiadala nič iné, len pochopiť Božiu vôľu a zveriť sa jeho Božskému Srdcu.

Neustále prosila: „Môj Ježiš, daj, aby som dokázala v každom čase stále viac meditovať tvoju lásku k nám v Eucharistii a prijímať ťa s čistým srdcom.“

Sestrám radila: „Vaším jediným želaním pri obrátení hriešnika má byť víťazstvo Božieho milosrdenstva nad zatvrdlivosťou srdcom hriešnika a Božia sláva, ktorá z toho vyplýva. Ak vás Boh pri tom použije za nástroj, ďakujte mu za túto milosť. To je znak jeho veľkej a nezaslúženej priazne. Vaša ustavičná túžba a všetky vaše priania nech smerujú k tomu, aby všetci ľudia mali v úcte Ježiša v Eucharistii a aby ho stále lepšie poznávali. Najväčšiu milosť, ktorú nám Boh vo svojom utrpení udelil, je ustanovenie Eucharistie a kňazstvo, vďaka ktorej nám kňazi môžu vysluhovať sviatosti.“

Litánia k blahoslavenej Alfonze Márii

Modlitba za svätorečenie blahoslavenej Alfonzy Márie

LITÁNIE K BLAHOSLAVENEJ ALFONZE MÁRII

Pane, zmiluj sa. *Pane, zmiluj sa.*

Kriste, zmiluj sa. *Kriste, zmiluj sa.*

Pane, zmiluj sa. *Pane, zmiluj sa.*

Otec na nebesiach Bože, zmiluj sa nad nami.

Syn, Vykupiteľ sveta,

Duch Svätý,

Svätá Trojica, jeden Boh,

Blahoslavená Alfonza Mária,

Milujúca Božiu prítomnosť,

Hlboko prežívajúca mystické spojenie s Ježišom,

Vyžarujúca ovocie Ducha Svätého,

Verná apoštolka evanjelia,

Vždy hľadajúca Božiu vôľu,

Duchovná matka kňazov,

Nástroj Božieho milosrdenstva,

Dieťa Cirkvi,

Odhodlaná mať podiel na utrpení Ježiša,

Svedčiaca o autentickej kresťanskej láske,

Pevne rozhodnutá vyhýbať sa hriechu,

Rozpoznávajúca Ježiša v každej chudobnej a núdznej ľudskej bytosti,

Zapálená zachraňovať nesmrteľné duše,

Neustále sa modliaca za farnosť,

Milujúca jednoduchosť,

Milujúca poníženia,

Uznávajúca svoju chudobu a biedu,

Prosiaca o milosť stálosti a vytrvalosti v dobrom,

Preukazujúca pomoc slabým a chudobným, ktorí sú Kristovým telom,

Starajúca sa, aby život každého človeka bol pozvaním bližných k viere,

Ježišu, náš Vykupiteľ, na príhovor blahoslavenej Alfonzy Márie

- zmiluj sa nad umierajúcimi, *prosíme ťa, vyslyš nás!*
- ochraňuj chudobných a trpiacich na tele a na duchu,
- ujmi sa chorých a nevinných detí,
- buď milosrdný všetkým hriešnikom,

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, *zľutuj sa nad nami, Pane.*

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, *vyslyš nás, Pane.*

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, *zmiluj sa nad nami, Pane.*

Oroduj za nás, blahoslavená Alfonza Mária,

aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

MODLIME SA

Bože, bohatý na milosrdenstvo, ty si blahoslavenej Alfonze Márii dal silu v službe trpiacim mať účasť na diele vykúpenia. Na jej príhovor nám pomáhaj, aby sme sa premieňali láskou Krista Vykupiteľa a boli jeho svedkami pred všetkými ľuďmi. Lebo on je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov. Amen.

MODLITBA ZA SVÄTOREČENIE

Nebeský Otče, ty si matke Alfonze Márii už od detstva udelil milosť, že bola preniknutá tajomstvom kríža a v ňom odhalila milosrdnú lásku, ktorou miluješ všetkých ľudí. Z tvojho podnetu založila kongregáciu, ktorá má slúžiť na to, aby tvoju lásku poznali všetci, ktorí trpia na duchu a na tele. Prostredníctvom Eucharistie si jej daroval silu spolupracovať na diele vykúpenia.

Vzbud' v nás ochotu, aby sme sa aj my nechali premeniť láskou Krista Vykupiteľa a svojím životom vydávali o nej svedectvo všetkým, ktorých stretneme. Na jej príhovor vypočuj moju/našu prosbu..., a ak je to tvoja vôľa, dopraj nám milosť, aby sme blahoslavenú Alfonzu Máriu mohli v celej Cirkvi uctievať ako svätú. O to ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Imprimatur: Mons. Luc Ravel, štrasburský arcibiskup,
Štrasburg, 30. mája 2018

Tí, ktorí na príhovor matky Alfonzy Márie obdržia osobitné milosti, nech to ohlásia na adrese:

Postulácia blahoslavenej Alfonzy Márie

Nám. SNP 470/11

81106 Bratislava

e-mail: gensdr2@gmail.com

www.alfonza-maria.eppinger.com